

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6T/171/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8411010362
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fujerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2018:8411010362.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Fujerika a prísediacich JUDr. Dušana Modranského a Bc. Moniky Kuchtovej na hlavnom pojednávaní konanom 23.08.2018 v Kežmarku takto

rozhodol:

Obžalovaný
C. G.?, nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom E. R., Z.. X. G. XXX/XX, okres L.,

uznáva sa za vinného, že

v presne nezistenej dobe najmenej od marca 2009 do 14.5.2011 v mieste trvalého bydliska v E. R., Z.. X. G. XXX/XX, okres L., pod vplyvom požitého alkoholu, opakovane niekoľkokrát v priebehu tohto ktorého mesiaca spôsobil psychické utrpenie svojej matke R. G., svojmu otcovi C. G., G.. E. Q. G. a taktiež mladšiemu bratovi G.. A. G., nar. XX.X.XXXX, tým, že bol voči nim vulgárny, ponižoval ich, opakovane sa im vyhrážal, že im niečo urobí, opakovane ich hlasnou hudbou, krikom a nadávkami v nočných hodinách budil zo spánku, pričom jeho mladší súrodenci sa tak nemohli riadne pripraviť na vyučovanie, finančne im neprispieval na chod domácnosti a aj napriek tomu vyžadoval stravu, voči ktorej mal výhrady a nadával na to, čím takto svojím konaním u nich vyvolával strach,

t e d a

týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, ponižovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu, ktoré ohrozovalo jej psychické zdravie, bezdôvodným odopieraním oddychu a spánku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, po dlhší čas a na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona v spojení s ustanovením § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2015 s použitím § 36 písm. I/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov n e p o d m i e n e č n e.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného z a r a d ť u j e na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona súd u k l a d á obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal na Okresný súd Kežmarok dňa 14.10.2011 obžalobu pod sp. zn. Pv 345/11-48 na obžalovaného C. G. pre skutok, ktorý právne kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2015, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.01.2018 vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, pričom toto svojej vyhlásenie odôvodnil tým, že to, čo je uvedené v obžalobe je pravda, avšak on sa medzičasom zmenil, absolvoval protialkoholickú liečbu, býva s rodičmi a ich spolužitie a vzťahy sú normálne. Na základe týchto dôvodov uvedených obžalovaným súd v zmysle § 257 ods. 4 Trestného poriadku povolil obžalovanému vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Nakoľko obžalovaný následne na všetky otázky položené súdom v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku odpovedal „áno“, súd po súhlasnom stanovisku prokurátora a poškodených jeho vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, nakoľko toto vyhlásenie bolo v súlade s dôkazmi obsiahnutými v trestnom spise. Na tomto hlavnom pojednávaní bolo preto podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vykonané dokazovanie súvisiace len s výrokom o treste a ochrannom opatrení, a to prečítaním listinných dôkazov.

Preto súd v zmysle vyššie spomenutých ustanovení Trestného poriadku uznal bez ďalšieho dokazovania vo vzťahu k vine, obžalovaného za vinného zo skutku uvedenom v obžalobe okresného prokurátora a tento skutok po právnej stránke posúdil ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2015, pretože obžalovaný C. G. týral blízku osobu spôsobujúc jej psychické utrpenie ponižovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu, ktoré ohrozovalo jej psychické zdravie, bezdôvodným odopieraním oddychu a spánku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - pod dlhší čas a na viacerých osobách. Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaný takto konal formou priameho úmyslu, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom /§ 15 písm. a) Trestného zákona/, ktorým je ľudská dôstojnosť blízkych osôb.

Zo správy o povesti G. E. E. R. zo dňa 23.06.2011 vyplýva, že obžalovaný je slobodný a žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi a dvoma súrodencami. Je nezamestnaný, nemajetný a vo zvýšenej miere požíva alkoholické nápoje, pričom pod ich vplyvom sa správa agresívne. Z aktualizovanej správy o povesti G. E. R. zo dňa 09.02.2018 vyplýva, že obžalovaný je slobodný, bez záväzkov, nebol priestupkovo riešený a nie je platiteľom dane z nehnuteľnosti. Z posudku ÚVV Prešov vyplýva, že počas výkonu väzby sa obžalovaný správal slušne, nevyvolával nehody a v osobných veciach si udržiaval poriadok. Rozkazom o uložení sankcie za priestupok zo dňa 18.11.2009 bol obžalovaný uznaný za vinného z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil tým, že dňa 15.09.2009 vo večerných hodinách pod vplyvom alkoholu vulgárne vynadal svojej matke. Za to mu bola uložená pokuta vo výške 20,- Eur. Tento rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 04.01.2010. Z aktuálneho odpisu registra priestupkov vyplýva, že dňa 16.09.2014 sa obžalovaný dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, keď dňa 16.09.2014 v čase okolo 19.00 hod. na dvore jeho rodinného domu pod vplyvom alkoholu mal vulgárne kričať svojmu otcovi, vulgárne mu nadávať a viackrát ho udrieť oboma rukami do chrbta. Z aktuálneho odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, v oboch prípadoch sa vzhľadom na charakter odsúdení na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to že sa k spáchaniu zločinu priznal a svoj čin úprimne oľutoval /§ 36 písm. l) Trestného zákona/. Zároveň u obžalovaného súd nezistil ani jednu priťažujúcu okolnosť. Súd tak pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností k priťažujúcim okolnostiam 1:0 v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle § 208 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2015 v rozmedzí 7 rokov až 15 rokov o jednu tretinu, a teda pri ukladaní trestu vychádzal z takto upravenej trestnej sadzby v rozmedzí 7 rokov až 12 rokov a 4 mesiace. Súd

prihliadol na osobu obžalovaného, ktorý sa ku skutku priznal, ako aj na skutočnosť, že sa na neho pri predchádzajúcich odsúdeniach hľadí, ako keby nebol odsúdený. Zároveň zohľadnil aj čas, ktorý uplynul od spáchania skutku ako aj obžalovaným deklarovanú snahu o nápravu svojho správania voči členom svojej rodiny, čo predstavuje pozitívny postoj obžalovaného k svojej trestnej činnosti a významne zvyšuje pravdepodobnosť jeho nápravy. Preto má súd za to, že účel trestu tak, ako je deklarovaný v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona vo všetkých jeho zložkách naplní najlepšie trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda 7 rokov nepodmienečne. Nakoľko obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na jeho výkon zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody v minimálnom stupňom stráženia.

Súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.01.2018 vykonal dokazovanie prečítaním obsahu znaleckého posudku č. 54/2011 vypracovanom v prípravnom konaní znalcami z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Ladislavom Laukom a MUDr. Andreou Remeckou, predmetom ktorého bol duševný stav obžalovaného. Zo záveru tohto znaleckého posudku vyplýva, že u obžalovaného znalci nezistili žiadnu duševnú chorobu, avšak zistili poruchu osobnosti s nezdržanlivosťou a disocálnymi rysmi, ale obžalovaný dokáže svoje správanie kontrolovať. Kontrola jeho správania je však narušená v dôsledku konzumu alkoholu, pričom obžalovaný trpí syndrómom závislosti v III. štádiu podľa Jellineka. Vzhľadom na uvedené znalci navrhli uloženie ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou s následným ambulantným liečením.

Nakoľko súd z odpisu registra trestov zistil, že rozsudkom v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 231/2008 bolo obžalovanému uložené ochranné protialkoholické liečenie, súd pripojil uvedený spis a jeho obsah vo vzťahu k ochrannému liečeniu oboznámil na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.08.2018. Z obsahu uvedeného spisu súd zistil, že dňa 23.12.2008 bol tunajšiemu súdu podaný návrh na schválenie dohody o vine a treste, pričom súd túto dohodu rozsudkom zo dňa 17.02.2009 schválil a uznal obžalovaného C. G. za vinného zo skutku, ktorý právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní jedného roka s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov a zároveň ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.02.2009. Nakoľko sa obžalovaný v zmysle správy MUDr. Kočiša zo dňa 19.10.2011 ochrannej liečbe nepodroboval, súd uznesením zo dňa 24.05.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2016 zmenil spôsob výkonu ochranného protialkoholického liečenia z ambulantného na ústavné. Táto forma výkonu ochranného liečenia bola následne nariadená a túto liečbu obžalovaný nastúpil dňa 05.12.2016, čo vyplýva z oznámenia OLÚP Plešivec zo dňa 16.11.2016. Uznesením Okresného súdu Revúca sp. zn. 1 Nt 26/2016 zo dňa 14.12.2016 bola ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou zmenené na ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, a to na podklade správy liečebného ústavu, že obžalovaný ústavnú ochrannú liečbu absolvoval. Ambulantná forma ochrannej liečby bola následne súdom nariadená a zo správy MUDr. Martinove zo dňa 10.07.2017 vyplýva, že obžalovaný sa podrobuje ochrannej protialkoholickému liečeniu ambulantnou formou.

Vzhľadom na vyššie uvedené priebeh ochranného protialkoholického liečenia v konaní 7T 231/2008 je zrejmé, že obžalovaný jeho ústavnú formou absolvoval a v súčasnej dobe prebieha ambulantná liečba. Súd tiež považuje formou ambulantnej liečby vykonávanú súčasne s výkonom trestu odňatia slobody za postačujúcu najmä v súlade so zásadami ukladania ochranných opatrení v zmysle § 35 Trestného zákona a tou je ochrana spoločnosti pred páchaním trestnej činnosti obžalovaným, ktorá bude zabezpečená aj formou ambulantného liečenia, pričom táto forma zodpovedá aktuálnemu zdravotnému stavu obžalovaného z hľadiska jeho závislosti na alkohole.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre

nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.
Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.